

Cauza C-561/19**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

27 septembrie 2019

Instanța de trimitere:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Tribunalul Administrativ și pentru Litigii de Muncă din Budapesta-Capitală, Ungaria)

Data deciziei de trimitere:

16 septembrie 2019

Reclamantă:

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Pârâtă:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Direcția de soluționare a contestațiilor din cadrul Administrației Naționale Fiscale și Vamale, Ungaria)

[*omissis*]

În procedura de contencios administrativ în materie fiscală dintre Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe ([*omissis*] Budapesta, [*omissis*]), reclamantă, și Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Direcția de soluționare a contestațiilor din cadrul Administrației Naționale Fiscale și Vamale, Ungaria) ([*omissis*] Budapesta, [*omissis*]), pârâtă, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Tribunalul Administrativ și pentru Litigii de Muncă din Budapesta, Ungaria) a pronunțat următoarea

Ordonanță

Instanța suspendă procedura și, totodată, adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, următoarele întrebări preliminare:

1) **Articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia o întreprindere farmaceutică care face plăți, în baza unui contract a cărui încheiere nu este obligatorie, către organismul de asigurări de sănătate de stat în raport cu volumul vânzărilor de produse farmaceutice și care, în consecință, nu păstrează în totalitate contravaloarea acestor produse, nu are dreptul de a reduce *a posteriori* baza de impozitare doar pentru că plățile nu sunt efectuate în modul de plată prestabilit în politica sa comercială și nici în scopuri în principal promoționale?**

2) **În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal potrivit căreia, pentru a reduce *a posteriori* baza de impozitare este necesară o factură întocmită în numele titularului dreptului la rambursare care să ateste efectuarea operațiunii ce dă dreptul la o astfel de rambursare în cazul în care, în plus, operațiunea care permite reducerea *a posteriori* a bazei de impozitare este documentată în mod corespunzător și poate fi verificată ulterior, se întemeiază parțial pe date publice și autentice și permite perceperea exactă a taxei?**

[*omissis*] [considerații procesuale de drept intern]

Motive

I. Situația de fapt

În conformitate cu articolul 195 din Legea nr. CL din 2017 privind Codul de procedură fiscală (denumită în continuare „noul Cod de procedură fiscală”), reclamanta, o întreprindere farmaceutică, a depus la 13 noiembrie 2018 la pârâtă, administrația fiscală de prim grad, o declarație suplimentară în legătură cu declarația sa de TVA aferentă perioadei de impozitare corespunzătoare lunii septembrie 2018. Prin această declarație suplimentară, reclamanta a redus cu 354 687 000 de forinți suma care trebuia plătită cu titlu de TVA pentru perioada de impozitare respectivă, invocând plățile efectuate în temeiul unor acorduri speciale de drept civil (așa-numitele contracte privind volumul finanțării, denumite în continuare „contractele”) încheiate între reclamantă și Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő (Casa Națională de Asigurări de Sănătate, denumită în continuare „NEAK”), în calitate de organism de asigurări de sănătate de stat.

Contractele au fost încheiate în legătură cu următoarele medicamente comercializate de reclamantă în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2013 și 31 decembrie 2017: JARDIANCE, JENTADUETO, PRADAX, SPIRIVA,

TRAJENTA, STRIVERDI RESPIMAT, SPIOLTO RESPIMAT, SYNJARDY și OFEV. Conform contractelor, reclamanta se angaja să efectueze plăți către NEAK în funcție de comercializarea acestor medicamente cu finanțare de la sistemul de securitate socială, deducând o parte din cifra de afaceri obținută din vânzarea lor. Cuantumul obligațiilor de plată a fost exprimat sub formă de procent din finanțarea brută a sistemului de securitate socială per unitate ambalată (pe cutie) comercializată cu finanțare (decont pe cutii) și, în cazul anumitor contracte, a fost stabilit la 100 % în cazul în care finanțarea plătită de sistemul de securitate socială pentru anumite produse ar depăși o limită (lichidare în funcție de valori limită anuale). Obligația de plată era calculată pe lună calendaristică sau anual (o plată unică).

În ceea ce privește asistența medicală ambulatorie, NEAK finanțează prețul medicamentelor eliberate pe bază de prescripție medicală cu finanțare de la sistemul de securitate socială în cadrul așa-numitului „regim de subvenție a prețurilor”. În cadrul acestui regim, plata prețului produsului finanțat se efectuează în cadrul unui raport juridic multilateral, o astfel de plată fiind repartizată între pacient și NEAK. Pacientul plătește farmaciei pentru produs așa-numitul preț subvenționat care corespunde diferenței dintre prețul produsului și finanțarea de la sistemul de securitate socială. Titularul autorizației de introducere pe piață (în speță, reclamanta) stabilește prețul medicamentelor finanțate de NEAK care decide cu privire la aprobarea acestuia printr-o procedură de acceptare a finanțării prin sistemul de securitate socială, în urma unei examinări complexe care include aspecte privind politica sanitară, aspecte de natură profesională și aspecte privind raportul cost/eficacitate și care stabilește, în consecință, cuantumul finanțării considerat adecvat.

Reclamanta vinde medicamentele direct către comerciantul angro care le vinde farmaciei, iar farmacia le vinde pacienților, în acest din urmă caz la un preț redus cu suma finanțată de sistemul de securitate socială. În sfârșit, NEAK rambursează farmaciei cuantumul finanțării. Contravaloarea primită de farmacie, care constituie baza de calcul a TVA-ului, cuprinde două părți: prima este plata pacientului (prețul redus în funcție de finanțare, denumit preț subvenționat), iar a doua este suma plătită de NEAK (finanțarea). Farmacia este obligată la plata TVA-ului aferent ambelor sume.

În ceea ce o privește pe reclamantă, încheierea contractelor nu constituie o obligație legală, ci permite să se asigure că medicamentele comercializate de reclamantă beneficiază de finanțare de la sistemul de securitate socială. În același timp, odată cu încheierea contractelor, reclamanta renunță la o parte din contravaloarea pentru medicament obținută de la comerciantul angro (cu alte cuvinte, la o parte din cifra de afaceri pe care o obține), dat fiind că aceasta efectuează plățile către NEAK, deducându-le din acest cuantum.

De încheierea contractelor beneficiază și NEAK, întrucât în acest fel, în măsura posibilităților sale, permite în mod continuu accesul pacienților care au nevoie la terapii cu medicamente noi și de ultimă generație cu finanțare de la sistemul de

securitate socială, garantând în același timp respectarea alocației bugetare prin menținerea în cadrul unor marje prestabilite a cheltuielilor alocate medicamentelor care fac obiectul contractelor.

Chiar dacă nu a fost întocmită o factură corespunzătoare plății făcute de reclamantă către NEAK, contractele și plățile efectuate în conformitate cu acestea pot fi verificate *a posteriori*:

- temeiul plăților îl constituie cererea de plată adresată reclamantei de către NEAK în calitate de organism de asigurări de sănătate de stat;
- Este disponibil justificativul bancar al transferului;
- NEAK publică pe site-ul său internet principalele date ale contractelor în conformitate cu prevederile legale;
- prețul utilizat drept bază pentru finanțarea medicamentelor de către sistemul de securitate socială și datele privind finanțarea se regăsesc într-un registru public oficial administrat de NEAK.
- farmacia compensează cu NEAK cuantumul finanțării de către sistemul de securitate socială în temeiul unui contract de subvenționare a prețurilor încheiat între aceasta și NEAK. Modul de compensare a finanțării este prevăzut în lege, în contractul de subvenționare a prețurilor și în condițiile generale ale contractului, astfel încât compensația este întemeiată pe prescripții medicale sau pe documente de muncă valabile, completate în mod corespunzător;
- trasabilitatea și controlul comercializării medicamentelor în discuție pot fi asigurate pe baza datelor publice de comercializare a medicamentelor publicate de NEAK pe site-ul său internet și pe baza propriilor date de comercializare ale reclamantei.

Având în vedere toate aceste elemente, administrația de prim grad pârâtă a respins declarația suplimentară a reclamantei, mai exact nu a permis reducerea *a posteriori* a bazei de impozitare; ca urmare a acțiunii introduse de reclamantă, pârâta a confirmat decizia de prim grad. Potrivit pârâtei, articolul 77 din Legea privind TVA prevede toate cazurile de reducere a bazei de impozitare enumerate la articolul 90 alineatul (1) din Directiva TVA, astfel încât nu se poate concluziona că există o încălcare a dreptului Uniunii din moment ce nu se impune ca, la transpunerea directivei în ordinea juridică națională, dispozițiile directivei și ale dreptului național să fie textual identice. Directiva prevede numai obiective normative, lăsând legiuitorului național libertatea de a decide modul în care vor fi atinse acestea. Pârâta a arătat că Hotărârea Curții din 20 decembrie 2017, pronunțată în cauza C-462/16 (Boehringer Ingelheim Pharma), s-a întemeiat pe fapte diferite și, prin urmare, nu este aplicabilă în prezenta cauză. În opinia sa, având în vedere conținutul lor, plățile efectuate către NEAK nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 77 alineatul 4 din Legea privind TVA (venituri stabilite prin politica comercială sau în scopuri promoționale). Dimpotrivă,

condițiile prevăzute la articolul 78 alineatele 3 și 4 din Legea privind TVA urmăresc să se asigure o încasare corectă a taxei și să se prevină fraudă fiscală.

II.1. Dreptul maghiar

Noul Cod de procedură fiscală

Articolul 195:

„În cazul în care contribuabilul a formulat o declarație suplimentară, susținând doar că norma juridică pe care se întemeiază obligația fiscală este neconstituțională sau contrară unui act juridic cu aplicabilitate generală și direct aplicabil al Uniunii Europene sau că un decret municipal contravine unei alte norme de drept, administrația fiscală se pronunță cu privire la declarația suplimentară în termen de 15 zile de la data depunerii sale, fără a efectua nicio verificare, cu condiția ca, la momentul depunerii sale, Curtea Constituțională, Kúria [Curtea Supremă, Ungaria] sau Curtea de Justiție a Uniunii Europene să nu se fi pronunțat încă cu privire la această problemă sau ca declarația suplimentară să nu fie conformă cu decizia publicată.”

Legea CXXVII din 2007 privind taxa pe valoarea adăugată, denumită în continuare „Legea privind TVA”

Articolul 65:

„Pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, baza de impozitare include, dacă prezenta lege nu prevede altfel, contravaloarea exprimată în bani obținută sau care urmează să fie obținută de persoana îndreptățită de la cumpărătorul bunului, de la beneficiarul serviciului sau de la un terț, inclusiv orice tip de subvenții direct legate de prețul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor.”

Articolul 77:

„1. În cazul livrării de bunuri, al prestării de servicii sau al achiziției intracomunitare de bunuri, modificarea sau încetarea contractului – inclusiv invaliditatea și inexistența contractului – reprezintă cauze de reducere *a posteriori* a bazei de impozitare cu suma corespunzătoare avansului sau contravalorii care au fost sau urmează să fie rambursate în tot sau în parte.

[...]

4. În cazul în care, ca urmare a executării livrării de bunuri sau a prestării de servicii, în condițiile specificate în politica sa comercială, persoana impozabilă rambursează unei persoane o sumă de bani în scopuri promoționale, indiferent dacă aceasta este sau nu o persoană impozabilă care nu a achiziționat direct de la persoana impozabilă bunul sau serviciul care dă dreptul la rambursare, persoana impozabilă care efectuează rambursarea poate reduce *a posteriori* baza de

impozitare corespunzătoare livrării de bunuri sau prestării de servicii care fac obiectul rambursării (operațiunea care dă dreptul la reducerea bazei de impozitare), cu condiția ca:

- a) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii efectuată direct persoanei care are dreptul la rambursare (operațiunea care dă dreptul la rambursare) să fie un fapt generator realizat pe teritoriul național și
- b) suma care trebuie rambursată să fie inferioară sumei rezultând din înmulțirea numărului de operațiuni care dau dreptul la rambursare cu prețul unitar inferior, majorat cu taxa, al bunurilor livrate sau al serviciilor prestate, în cadrul măsurii promoționale în discuție și în privința tuturor operațiunilor care dau dreptul la reducerea bazei de impozitare.

5. În contextul aplicării alineatului 4, se consideră că suma rambursată include valoarea taxei.”

Articolul 78:

„3. În vederea aplicării articolului 77 alineatul 4, este necesar ca persoana impozabilă care efectuează rambursarea să dispună de următoarele documente:

- a) o copie a facturii întocmite în numele persoanei care are dreptul la rambursare, care să ateste realizarea operațiunii ce conferă dreptul la aceasta și să demonstreze în mod neechivoc că operațiunea în discuție este un fapt generator realizat pe teritoriul național și
- b) o dovadă a transferului de bani sau a unei plăți în numerar, care să ateste în mod neechivoc că persoana impozabilă a rambursat suma specificată în politica sa comercială persoanei care are dreptul la aceasta.

4. Documentele justificative menționate la alineatul 3 litera b) trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) numele, adresa și, în cazul în care este vorba despre o persoană impozabilă, un număr de identificare fiscală al persoanei care are dreptul la rambursare;
- b) o informare cu privire la dreptul de deducere aferent operațiunii în cauză, întemeiată pe declarația persoanei care are dreptul la rambursare.”

Legea LXXXIII din 1997 privind prestațiile la sistemul obligatoriu de asigurări de sănătate

Articolul 30/A:

„Organismul de asigurări de sănătate poate încheia cu titularii autorizației de introducere pe piață vizați la articolul 36 alineatul 1 din Legea XCVIII din 2006 privind comercializarea medicamentelor, precum și cu operatorii care

comercializează echipamente medicale și cu prestatorii de servicii de sănătate contracte privind prețurile, cantitățile și cerințele de calitate ale produselor și serviciilor de sănătate care pot fi comercializate la un preț subvenționat sau pentru alte aspecte pe care părțile le consideră esențiale.”

Legea XCVIII din 2006 privind dispozițiile generale referitoare la furnizarea fiabilă și viabilă din punct de vedere economic a medicamentelor și a echipamentelor medicale și privind comercializarea medicamentelor, denumită în continuare „Legea privind comercializarea medicamentelor”

Articolul 17:

„4. Este interzisă publicitatea pentru medicamente și pentru produse alimentare care pot fi eliberate în farmacii numai pe bază de prescripție medicală sau care au fost acceptate în scopul finanțării de către sistemul de securitate socială, precum și pentru echipamentele medicale finanțate de sistemul de securitate socială.”

Articolul 26:

„2. Pentru a respecta cadrul bugetar, organismul de asigurări de sănătate poate încheia contracte privind volumul finanțării prevăzut la alineatul 5 în ceea ce privește medicamentele deja finanțate sau aprobate recent în vederea finanțării în ceea ce privește anumite categorii sau indicații ale acestora, precum și în ceea ce privește medicamentele finanțate din motive de echitate.

[...]

5. Obligația de plată prevăzută de contractele privind volumul finanțării poate fi stabilită:

- a) proporțional cu subvenția prețului care a fost plătit per unitate vândută cu subvenție;
- b) pe baza diferenței dintre valoarea totală a subvenției plătite pentru unul sau pentru mai multe produse care a fost plătită în perioada acoperită de contract și valoarea limită stabilită în contract;

[*omissis*] [dispoziții care nu sunt relevante]

- e) în conformitate cu instrucțiunile de administrare a medicamentului în cauză, pe baza diferenței dintre doza prescrisă și doza de referință stabilită în contract în funcție de criteriul raportului cost/eficiență.

6. Dispozițiile alineatului 5 se pot aplica și cumulativ în cazul unui preparat.”

Articolul 28:

„1. Pentru finanțarea medicamentelor aprobate pentru a fi subvenționate de sistemul de securitate socială, organismul de asigurări de sănătate poate utiliza următoarele moduri de finanțare:

[...]

c) Contracte privind volumul finanțării.

[...]

Regulamentul Ministerului Sănătății nr. 32/2004 din 26 aprilie 1985 privind criteriile de aprobare pentru finanțarea de la sistemul de securitate socială a medicamentelor înregistrate și a produselor alimentare destinate unei alimentații specifice și cu privire la modificarea aprobării sau a finanțării

Articolul 11:

„1. În cazul contractelor privind volumul finanțării prevăzute la articolul 26 din Legea privind comercializarea medicamentelor, cuantumul volumului finanțării se stabilește ținând seama de propunerea făcută de un colegiu profesional de sănătate legată de numărul de pacienți care pot fi tratați, luând în considerare prevalența sau incidența afecțiunii”.

II.2. Dreptul Uniunii

Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva TVA”)

Articolul 73

„Pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la articolele 74-77, baza de impozitare include toate elementele care reprezintă contrapartida obținută sau care urmează să fie obținută de către furnizor sau prestator, în schimbul livrării sau al prestării, de la client sau de la un terț, inclusiv subvenții direct legate de prețul livrării sau al prestării.”

Articolul 90

„(1) În cazul anulării, al refuzului sau al neplății totale sau parțiale sau în cazul în care prețul este redus după livrare, baza de impozitare se reduce, în consecință, în condițiile stabilite de statele membre.

(2) În cazul neplății totale sau parțiale, statele membre pot deroga de la alineatul (1).”

Articolul 273

„Statele membre pot impune alte obligații pe care le consideră necesare pentru a asigura colectarea în mod corect a TVA și a preveni evaziunea, sub rezerva cerinței de tratament egal al operațiunilor interne și al operațiunilor efectuate între statele membre de către persoane impozabile și cu condiția ca respectivele obligații să nu genereze, în comerțul între statele membre, unele formalități în legătură cu trecerea frontierelor.

Opțiunea prevăzută la primul paragraf nu poate fi considerată ca bază de plecare pentru a impune obligații de facturare suplimentare față de cele stabilite la capitolul 3.”

III. Motivarea cererii de decizie preliminară

Cu privire la prima întrebare preliminară

Prin Hotărârea din 20 decembrie 2017, în cauza C-462/16, Boehringer Ingelheim Pharma, Curtea a declarat că articolul 90 alineatul (1) din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că reducerea acordată în temeiul unei legi naționale de o întreprindere farmaceutică unei întreprinderi de asigurări private de sănătate conduce, în sensul articolului menționat, la o reducere a bazei de impozitare în favoarea acestei întreprinderi farmaceutice atunci când produsele farmaceutice sunt livrate prin intermediul unor comercianți angro unor farmacii care le eliberează unor persoane care beneficiază de o asigurare de sănătate privată ce rambursează asiguraților săi prețul de cumpărare al produselor farmaceutice.

Sistemul maghiar de finanțare este similar sistemului german de finanțare a asigurării private de sănătate, cu diferența că, în Ungaria, plățile efectuate de NEAK în calitate de organism public de asigurări de sănătate nu se întemeiază pe o normă juridică imperativă, ci pe un contract de drept civil încheiat în mod voluntar de părți. Reclamanta nu are obligația de a încheia un contract de acest fel cu NEAK, însă consecința contractului este identică cu cea din cauza C-462/16. În mod concret, consecința este că reclamanta poate să dispună numai de o sumă care corespunde prețului de vânzare al medicamentelor către farmacii diminuat cu reducerea amintită (Hotărârea din 20 decembrie 2017, Boehringer Ingelheim Pharma, punctul 35). Totuși, Curtea nu a abordat problema dacă, atunci când reducerea nu este acordată în temeiul unei norme juridice imperative ci, precum în speță, al unei norme facultative, este în continuare posibilă reducerea bazei de impozitare *a posteriori*.

În opinia părții, sumele plătite către NEAK nu pot fi considerate o rambursare *a posteriori* în scopuri promoționale. Dat fiind că publicitatea la medicamentele finanțate de sistemul de securitate socială este interzisă conform articolului 17 alineatul 4 din Legea nr. XCVIII din 2006 privind comercializarea medicamentelor, este exclusă promovarea vânzărilor în cazul medicamentelor eliberate pe bază de prescripție medicală care fac obiectul acestor contracte. În plus, nu este îndeplinită nici condiția potrivit căreia aceste sume trebuie stabilite

de persoana impozabilă „în conformitate cu condițiile specificate în politica sa comercială”, întrucât nu reclamanta însăși este cea care stabilește sumele corespunzătoare plăților efectuate în temeiul contractelor, ci un colegiu profesional de sănătate, în temeiul articolului 11 alineatul 1 din Regulamentul Ministerului Sănătății nr. 32/2004 din 26 aprilie 2004.

Potrivit articolului 90 alineatul (1) din Directiva TVA, baza de impozitare trebuie redusă în mod corespunzător în condițiile stabilite de statele membre. Deși statul membru pare să fie liber să stabilească condițiile de reducere *a posteriori* a bazei de impozitare, în cauza Boehringer Ingelheim Pharma, Curtea nu a abordat problema în ce măsură o limitare este proporțională cu obiectivul normativ în cazul stabilirii condițiilor de reducere *a posteriori* a bazei de impozitare. Problema se justifică în măsura în care, pentru a soluționa cauza, este necesar să se stabilească dacă legislația maghiară încalcă principiul neutralității fiscale și dacă constituie o limitare disproporțională în raport cu obiectivul urmărit de reglementare. Astfel, legislația maghiară privează toate întreprinderile farmaceutice, care au încheiat contracte similare cu cele care fac obiectul litigiului principal, de posibilitatea de a reduce baza de impozitare *a posteriori*.

Instanța de trimitere consideră că, în speță, NEAK trebuie considerată ca fiind un consumator final al unei livrări efectuate de o întreprindere farmaceutică, astfel încât suma percepută de administrația fiscală nu poate fi mai mare decât cea plătită de consumatorul final (Hotărârea din 24 octombrie 1996, Elida Gibbs, C-317/94, punctul 24). În consecință, dat fiind că o parte a contravalorii nu este păstrată de persoana impozabilă din cauza reducerii pe care reclamanta o acordă NEAK, a avut efectiv loc o reducere de preț după livrare, în conformitate cu articolul 90 alineatul (1) din Directiva TVA. În aceste condiții, reclamanta nu a putut dispune liber de întregul preț primit pentru vânzarea produselor sale către farmacia sau către comercianții angro (Hotărârea din 20 decembrie 2017, Boehringer Ingelheim Pharma, punctele 41-43).

Cu privire la a doua întrebare preliminară:

Ca o condiție pentru reducerea *a posteriori* a bazei de impozitare, reglementarea maghiară impune prezentarea unei copii a facturii pe numele titularului dreptului la rambursare care să ateste efectuarea operațiunii ce conferă dreptul la rambursarea menționată și a unui document justificativ privind un virament bancar sau o plată în numerar.

În prezenta cauză, NEAK nu a emis o factură pe numele reclamantei, existând doar cererea de plată adresată de NEAK reclamantei și justificativul bancar care atestă plata prin transfer. Potrivit metodei stabilite în contract, NEAK calculează suma care figurează în cererea de plată pe baza datelor referitoare la volumul medicamentelor comercializate și a prescripțiilor medicale corespunzătoare perioadei relevante. Prin urmare, chiar în lipsa unei facturi, operațiunea ar fi documentată în mod corespunzător, întrucât datele din contracte și cele privind volumul medicamentelor comercializate sunt publice, iar lichidarea finanțării este

întemeiată pe registre publice oficiale. Mai trebuie arătat că NEAK este un organism de asigurări de sănătate de stat și că fără îndoială se poate prezuma că datele pe care le prezintă în cererea de plată sunt corecte.

Articolul 273 din Directiva TVA permite statelor membre să impună obligații suplimentare pentru a asigura colectarea în mod corect a TVA și pentru a preveni fraudă fiscală. Instanța de trimitere consideră că restricțiile trebuie să fie proporționale cu obiectivul urmărit. În prezenta cauză, posibilitatea de fraudă fiscală nu este nici avută în vedere, nici invocată de pârâtă, în timp ce perceperea exactă a TVA poate fi garantată chiar în lipsa unei facturi, pe baza datelor menționate la punctul precedent și ținând seama de intervenția organismului public.

În cauza Boehringer Ingelheim Pharma, Curtea nu a examinat care sunt condițiile de formă și documentele necesare pentru ca o reducere *a posteriori* a bazei de impozitare să poată avea loc, astfel încât întrebarea adresată este justificată.

[omissis] [considerații procesuale de drept intern]

Budapesta, 16 septembrie 2019.

[omissis]

[semnături]

DOCUMENT DELIBERÉ